

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220204626
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4220204626.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., E. A. F. XXXX/X, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Bratislava, Pribinova 2, o vydanie veci, alternatívne o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 28. novembra 2022 č. k. 10C/39/2020-163 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 126, § 100 ods. 2 veta prvá, § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 137 a § 215 ods. 1, 2 CSP. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného vydania veci s označením RG 4, odňatej počas domovej prehliadky dňa 10. 02. 2015 vykonanej vo veci ČVS: KRP-346/1-VYS-NR-2014. Žalobca podaním z 01. 07. 2021 rozšíril žalobný návrh o eventuálny petit, podľa ktorého, ak mu žalovaný nedokáže vec vydať, navrhol, aby mu zaplatil náhradu škody v sume 100 eur, ako cenu tohto predmetu. Súd prvej inštancie zistil, že u žalobcu v domácnosti na adrese A. F. XXXX/X, D. prebehla dňa 10. 02. 2015 domová prehliadka, na ktorej bol okrem iného z detskej izby odňatý predmet označený ako RG 4. Zo znaleckého posudku PPZ-KEU-BA-EXP-2015/3527 vyplýva, že tento predmet je cvičný granát RG-Cv 5, ktorý bude po skúmaní ako nepoužiteľný zlikvidovaný pyrotechnikom. V zápisnici o výsluchu svedka vo veci ČVS: ORP-84/2-VYS-KN-2015 zo 16. 03. 2015 sa žalobca na otázku vyšetrovateľa v znení: „Kde sa uvedený predmet označený ako RG 4 našiel?“, vyjadril takto: „K tomu uvádzam, že neviem, kde sa našiel, ja som tento predmet nikdy predtým nevidel, videl som to prvýkrát, keď to policajť držal nad svojou hlavou, neviem, odkiaľ sa dostal do jeho ruky, neviem, komu patril a neviem, o čo sa jedná, čo je to za predmet.“ Na pojednávaní dňa 17. 06. 2021 žalobca uviedol, že tento predmet zaobstaral ako darček pre syna. Z čestného prehlásenia G. F. z 16. 06. 2021 vyplýva, že približne v roku 2009 predal atrapu granátu čiernej farby valcovitého tvaru žalobcovi za sumu 100 eur v hotovosti. Z čestného prehlásenia B. C., syna žalobcu, z 10. 10. 2022 vyplýva, že atrapa granátu, ktorá sa našla počas domovej prehliadky v roku 2015 v byte jeho otca, konkrétne v detskej izbe, nie je jeho vlastníctvom a podľa jeho vedomostí je vlastníctvom jeho otca. Súd prvej inštancie po vyhodnotení všetkých dôkazov a ústnych, či písomných prejavov strán sporu vo vzťahu k námietkam žalovaného uviedol, že žalovaný alternatívny nárok žalobcu na náhradu škody nie je premlčaný, pretože o tom, že vec mala byť zničená sa žalobca dozvedel až počas konania z písomného vyjadrenia žalovaného, respektíve z predloženého listinného dôkazu - znaleckého posudku a na žalobu o vydanie veci neexistuje premlčacia doba, keďže vlastníctvo sa

nepremlčuje. To, že predmetná vec nebola žalobcovi vrátená a o tomto sa žalobca dozvedel dňa 17. 07. 2015, je síce pravdou, avšak týmto nebolo preukázané, že by sa bol dozvedel aj o tom, že táto vec bola zničená. Súd sa však stotožnil s argumentáciou žalovaného v jeho ďalšej časti a mal za to, že žalobca nie je vo veci aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keďže bez dôvodných pochybností nepreukázal, že by bol vlastníkom veci, a to najmä s poukazom na:

i. zápisnicu o výsluchu svedka vo veci ČVS: ORP-84/2-VYS-KN-2015 zo 16. 03. 2015, kde sa žalobca mesiac po domovej prehliadke vyjadril, že nevie, kde sa ručný granát našiel, on tento predmet nikdy predtým nevidel, videl ho prvýkrát, keď ho policajt držal nad svojou hlavou, nevie, odkiaľ sa dostal do jeho ruky, nevie, komu patril a nevie, o čo sa jedná, čo je to za predmet;

ii. jeho vyjadrenie na pojednávaní dňa 17. 06. 2021, kde uviedol, že tento predmet zaobstaral ako darček pre syna

iii. skutočnosť, že predmetná vec bola v rámci domovej prehliadky nájdená v detskej izbe jeho syna. Všetky tieto dôkazy a okolnosti v súhrne a vo vzájomných súvislostiach vytvárajú značné pochybnosti o tom, kto bol skutočným vlastníkom danej veci a žalobca preto podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno preukázania toho, že by mu daná vec patrila. Predložené čestné vyhlásenie syna žalobcu je v rozpore s takto zisteným skutkovým stavom a je potrebné naň nahliadať ako na vyjadrenie blízkeho rodinného príslušníka strany sporu, v ktorého detskej izbe sa tento predmet našiel. Zároveň je relevantnou otázkou dôveryhodnosti čestných vyhlásení predkladaných zo strany žalobcu, keďže prvé čestné vyhlásenie údajného predajcu, pána G. F., bolo žalovaným, čo sa týka ceny, vyvrátené. Na základe všetkých uvedených dôvodov a zákonných ustanovení neostávalo súdu nič iné, ako žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietnuť. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, udávajúc, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že sporný predmet kúpil v roku 2011, teda pred 10 rokmi a je tak irelevantné porovnávať cenu žalovaného predmetu v roku 2011 a v roku 2021. Súd podľa neho nepostupoval podľa zákona, keď vylúčil ako dôkaz čestné prehlásenie jeho syna a bez dokázania uviedol, že je toto v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Sudca teda spochybnil obe čestné prehlásenia, ktoré jednoznačne potvrdzujú jeho vlastnícke právo k danému predmetu. Nakoľko predmet bol zakúpený od súkromnej osoby, nebolo možné zabezpečiť žiadny iný dôkaz o nadobudnutí, ako čestné prehlásenie od predávajúceho (a bývalého majiteľa predmetu) a obdobne čestné prehlásenie od jeho syna, ktorý býval s ním v jednej domácnosti. Polícia nemala žiaden dôvod na odňatie predmetu, ktorý na protokole o odňatí nesprávne označili ako predmet RG-4, nakoľko sa nejedná o predmet zakázaný a nebol vecou týkajúcou sa povolenia na vykonanie domovej prehliadky. Polícia nemala ani žiaden dôvod na jeho likvidáciu. Prečo bol vlastne zlikvidovaný tento predmet, súd ani nezistoval. Ďalej uviedol, že na pojednávaní pred súdom jeho výpoveď vo veci nedovoleného ozbrojovania ČVS: ORP-84/2-VYS-KN-2015 zo 16. 03. 2015, ktorú predložil žalovaný, vysvetlil, to však súd pri rozhodnutí nebral do úvahy. Má za to, že dostatočne preukázal vlastnícke právo k predmetu označenému RG-4. Navrhol rozhodnutie okresného súdu zmeniť a rozhodnúť v zmysle jeho žaloby.

3. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že odvolacie dôvody uvedené v odvolaní žalobcu považuje za nedôvodné a neakceptovateľné a zároveň má za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, vyhodnotil a správne vo veci rozhodol. Z vyhodnotených dôkazov je jednoznačne zrejmé, že existuje pochybnosť o vlastníckom práve žalobcu k predmetnej veci. Zo strany žalobcu sa v tomto prípade jedná len o zavádzajúce argumenty, pričom žalobca jednoznačne vedel, čo všetko bolo políciou zaistené v jeho byte, čo preukazuje zápisnica o vykonaní domovej prehliadky, ktorú žalobca riadne podpísal a prevzal si jej rovnopis. B. C. ml. prvotne u vyšetrovateľa PZ pod ČVS: ORP-84/2-VYS-KN-2015 zo dňa 23. 03. 2015 odpovedal okrem iného na položenú otázku ohľadne zaisteného RG C V 5 „nemám ani šajnu, neviem, aké veci tam boli zabavené, ja neviem ako vyzerá granát..., nemám vôbec vedomosť o tom, o aký predmet tvaru ručného granátu sa môže jednáť“, pričom v čestnom prehlásení zo dňa 10. 10. 2022 (po viac ako 7 rokoch) B. C. ml. už jednoznačne prehlasuje, že „Čestne prehlasujem, že atrapa granátu čiernej farby, valcovitého tvaru, ktorú našla polícia počas domovej prehliadky v roku 2015 v byte môjho otca, konkrétne v detskej izbe, nie je mojím vlastníctvom. Podľa mojich vedomostí tento predmet je vlastníctvom môjho otca....“. Z uvedeného je zrejmé, že takéto nepresvedčivé a zavádzajúce vyjadrenia žalobcu a ďalších zúčastnených osôb jednoznačne preukazujú pochybnosť o vlastníckom

práve žalobcu k veci. Navrhol, aby odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Žalobca v následnom písomnom vyjadrení poukázal na zápisnicu o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 10. 02. 2015, ktorej súčasťou je aj zápisnica o odňatí vecí, v ktorej sa nachádza zápis „RG 4 – 1 ks“. Ako bolo expertízou dokázané, predmet nájdený počas domovej prehliadky nebol ručný granát RG 4, ako sa policajti vykonávajúci domovú prehliadku domnievali a ako to zapísali do zápisnice o odňatí vecí, ale jednalo sa o cvičný granát RG CV-5. Následné zahájenie trestného stíhania vo veci nedovoleného ozbrojovania políciou svedčí o tom, že policajti sa skutočne domnievali, že počas domovej prehliadky zaistili ručný granát RG 4. V tomto duchu teda viedli aj výsluchy jeho a jeho syna, o ktoré sa žalovaný opiera. Tvrdenie žalovaného, že jednoznačne vedel, čo všetko bolo políciou zaistené, je preto zavádzajúce, nakoľko ani samotní policajti, ktorí veci zaistovali, nevedeli, čo zaistili, pretože predmet nesprávne označili ako RG 4, a nie ako RG CV-5. Ďalej poukázal na zápisnicu o výsluchu svedka B. C., nar. XXXX, jeho syna, zo dňa 23. 03. 2015, kde sa predmet označený RG CV 5 ani len nespomína. Vyšetrovateľ sa nepýta na granát RG CV 5, ako žalovaný uvádza, ale na RG-4. Nakoľko jeho syn nebol prítomný pri domovej prehliadke, a teda nevidel predmety, ktoré boli odňaté, nemohol sa k týmto predmetom vyjadrovať. V čestnom vyhlásení sa však vyjadruje k atrape granátu a prehlasuje, že táto atrapa granátu nie je jeho vlastníctvom. Trvá na tom, že v dostatočnej miere preukázal vlastníctvo k predmetu, ktorého vrátenie žiada.

5. K vyjadreniu žalobcu sa opätovne písomne vyjadril žalovaný, udávajúc, že žalobca sa v podanom vyjadrení snaží navodiť dojem o rozdielnosti vecí, ktorá bola zaistená (RG - 4, RG CV5), pričom z vykonaných dôkazov je zrejmé, že sa jedná o jednu a tú istú zaistenú vec a ohľadom tejto veci boli v prebiehajúcom trestnom konaní vykonané aj výsluchy žalobcu a jeho syna B. C. ml. Z vykonaného dokazovania v tomto konaní jednoznačne vyplývajú správne skutkové zistenia a správne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Predmetom tohto konania je uplatnený nárok žalobcu na vydanie vecí, a to 1 kusu granátu RG 4, odňatého počas domovej prehliadky u žalobcu dňa 10. 02. 2015, eventuálne v prípade že žalovaný nedokáže vec vydať, žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 100 eur, predstavujúcu cenu daného predmetu.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihlíadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto

pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery a svoje rozhodnutie správne a dostatočne odôvodnil. Odvolanie žalobcu, s ohľadom na ním prezentované odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, nebolo spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia v prospech odvolateľa.

13. Súd prvej inštancie v rámci vykonaného dokazovania v danej veci správne dôkazy vyhodnotil, a to tak jednotlivo, ako i v ich vzájomnej súvislosti a následne ustálil správny právny záver, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania vlastníctva veci, ktorej vydania, resp. náhrady škody za ňu sa v tomto konaní domáhal. Súd prvej inštancie správne poukázal na zápisnicu o výsluchu žalobcu ako svedka vo veci ČVS: ORP-84/2-VYS-KN-2015 zo dňa 16. 03. 2015, v rámci ktorej sa žalobca jednoznačne vyjadril, že nevie, čo je to za predmet a komu patril. Pokiaľ žalobca v kontexte uvedeného argumentoval, že majú za to, že sa jedná o ručný granát RG 4 (a nie o cvičný granát RG CV-5), v tomto duchu on i jeho syn počas výsluchu vypovedali, takáto argumentácia žalobcu vo vzťahu k posudzovaniu vlastníctva veci nič nemení na závere, že žalobca v konaní nepreukázal jeho vlastníctvo k veci a jeho snaha o navodenie dojmu, že práve takto sa vyjadroval, majú za to, že sa jednalo o vec RG-4, a nie RG CV-5, je v tomto ohľade bezpredmetná. Vyjadrenia žalobcu sú jednoznačné a v komplexe ďalších hodnotených dôkazov nebolo možné prijať záver, že by žalobca preukázal vlastnícke právo k veci. V danej veci sa nejednalo o dve rôzne veci, ale stále o tú istú jedinú vec, pričom žalobca vedel, ktorú konkrétnu vec v rámci domovej prehliadky polícia zaistila a vo vzťahu k tejto konkrétnej veci následne vypovedal. To, že teraz tvrdí, že jeho výpoveď bola prispôsobená tej okolnosti, že mal za to, že bol zaistený ručný granát, a nie cvičný granát, z hľadiska predmetu tohto konania na veci nič nemení, keď žalobca súčasne inými dôkaznými prostriedkami vlastníctvo k veci riadne nepreukázal. Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie spochybnil čestné prehlásenie jeho syna, takáto jeho námietka nie je dôvodná, pretože toto čestné prehlásenie B. C. ml. zo dňa 10. 10. 2022 vyhotovené 7 rokov po vykonaní domovej prehliadky je v zjavnom rozpore s tým, ako vypovedal syn žalobcu v postavení svedka v konaní pod ČVS:KRP-346/1-VYS-NR-2014 dňa 23. 03. 2015, t. j. krátko po vykonaní domovej prehliadky, keď uviedol, že nemá vôbec vedomosť o tom, o aký predmet ručného granátu sa môže jednať. Z uvedeného potom bolo dôvodné v rámci hodnotenia dôkazov prijať záver o nedôveryhodnosti vyjadrenia syna žalobcu v jeho čestnom prehlásení, ktoré nekorešponduje s tým, čo uviedol krátko po domovej prehliadke. Potom čestné prehlásenie H. F., predložené žalobcom, v kontexte ďalších dôkazov, nebolo spôsobilé vyvrátiť pochybnosti súdu o vlastníctve žalobcu k veci, navyše v situácii, keď sám žalobca krátko po domovej prehliadke popieral vlastníctvo k veci (bez ohľadu na to, aké pohnútky ho k tomu viedli). Pokiaľ žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie ani nezisťoval, prečo bola predmetná vec políciou zlikvidovaná, je potrebné uviesť, že z hľadiska predmetu prejednávanej veci a výsledku tohto sporu s konštatovaním nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, uvedené zisťovanie by na výsledok sporu nemalo žiadny vplyv a je bez akéhokoľvek významu. S ohľadom na uvedené potom tvrdenia žalobcu, že dostatočne preukázal vlastnícke právo k veci, nie sú namieste, keď súd prvej inštancie práve naopak správne vyhodnotil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania jeho vlastníctva k veci. Odvolací súd tak postupom podľa § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 262 ods. 1 CSP), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia v zákonnej lehote (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).